

РЕШЕНИЕ

№ 1882

гр. София, 28.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 15-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА

при участието на секретаря СИЛВИЯ М. МИЛАНОВА
като разгледа докладваното от СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА Административно наказателно дело № 20211110216976 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на ГР. Т. К., ЕГН *****, чрез адв.В. ЦВ. – САК, със съдебен адрес в гр.София, ул., срещу Наказателно постановление № 609444-F620395/04.11.2021 г., издадено от Директор на офис „Център“ в ТД на НАП – София, с което на основание чл. 53, ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 179, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) е наложено на жалбоподателя административно наказание „глоба“ в размер на 500 (петстотин) лева за извършено нарушение на чл. 125, ал. 5 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

В жалбата се релевират доводи, че атакуваното наказателно постановление е неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на процесуалните правила, довело до ограничаване и нарушаване правото на ефективна защита на наказаното лице. В подкрепа на изложеното се поддържа, че субект на конкретното нарушение е ЕТ „Г.К.“ ЕИК 831805970, а не физическото лице Г.К., което е посочено в АУАН и в НП. Сочи се, че физическото лице не е регистрирано и не е задължено лице по смисъла на ЗДДС, като макар и да има припокриване между търговец и физическо лице, се касае за различни правни субекти, още повече, че

независимата икономическа дейност се е развивала именно от търговеца, а не от физическото лице. На следващо място се излага, че ЕТ „Г.К.“ ЕИК 831805970 е годният субект на административно наказателната отговорност за нарушения на данъчното законодателство, като подлежи на санкциониране с административно наказание „имуществена санкция“ съгласно чл. 179, ал. 1 от ЗДДС. Релевират се пространни съображения за маловажност на нарушението, предвид факта, че търговецът не е упражнявал никаква дейност през посочения период, респективно и не е начислявал никакъв ДДС, още повече да има право на данъчен кредит, че нарушението е извършено за първи път, както и че се касае за инцидентен случай, без каквато и да било обществена опасност. Отделно от това, неправилно наказващият орган не е преценил, че декларацията е била подадена преди извършване на проверката, съответно и към датата на съставяне на АУАН формално липсва административно нарушение.

По изложените съображения се отправя молба към съда да се произнесе с решение, с което да отмени атакуваното НП, като незаконосъобразно и необосновано.

В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Не се явява и процесуалният му представител адв.Ц., с доказателства по делото за надлежно учредена представителна власт.

Въззиваемата страна, редовно призована, се представлява от юрк.Коцева, с пълномощно по делото. В дадения ход по същество същата изразява становище за законосъобразност на атакуваното наказателно постановление, поради което моли депозираната срещу него жалба да бъде оставена без уважение. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение, като се релевира възражение за прекомерност по отношение претендираните разноски на насрещната страна.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят ГР. Т. К., ЕГН *****, била регистрирана като едноличен търговец с фирма ЕТ „Г.К.“ ЕИК 831805970. В това си качество същата била регистрирана по ЗДДС на 19.08.2002 г.

Жалбоподателят не подал справка-декларация по чл. 125 ЗДДС с данни за

отчетен период месец 05.2021 г., в законоустановения срок до 14.06.2021 г., като за данъчен период 01.05.2021 г. – 31.05.2021 г., справката – декларация по ЗДДС била подадена и обработена с вх.№ 22104457856/19.07.2021 г. с отчетено закъснение от 35 дни.

На 20.07.2021 г. свидетелят В. Г. Б. - инспектор по приходите в Национална агенция за приходите при Териториална дирекция – гр.София, офис Център, при проверка в информационната система на справки – декларации по ЗДДС, установила горните обстоятелства и като счела, че ГР. Т. К., в качеството си на регистрирано и задължено лице по ЗДДС, е нарушила изискванията на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС, съставила срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение № F620395/20.07.2021 г.

Актът бил подписан от актосъставителя и двама свидетели, присъствали при съставянето му, след което бил предявен за запознаване на ГР. Т. К., която го подписала без възражения. Такива постъпили в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на така съставения акт на 04.11.2021 г. било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което на ГР. Т. К., ЕГН ***** на основание чл. 179, ал. 1 от ЗДДС била наложена глоба в размер на 500 лева.

Препис от НП бил връчен на въззивника лично на 11.11.2021 г., а на 16.11.2021 г. била депозирана и жалба срещу него, която инициирала настоящото производство.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена след анализ на събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, а именно показанията на свидетеля В. Г. Б., депозирани в хода на съдебното следствие и приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства - АУАН F620395/20.07.2021; Наказателно постановление (НП) № 609444-F620395/04.11.2021 г., издадено от Директор на офис „Център“ в ТД на НАП – София, заповед за компетентност на актосъставителя и административнонаказващия орган, удостоверение за регистрация по ЗДДС, справки-извлечения от информационната система на НАП, справки – декларации за данък върху добавената стойност.

Съдът кредитира цитираната доказателствена съвкупност, доколкото

същата е еднопосочна, непротиворечива и в своята цялост изяснява фактическата обстановка по начина, възприет от съда.

От показанията на св. В. Г. Б. се установяват обстоятелствата по извършената проверка, направените фактически констатации и съставянето на АУАН. Съдът извърши внимателна преценка на тези гласни доказателствени средства, като намери, че същите са обективни, логични и поначало непротиворечиви, от тях се установяват констатираните обстоятелства, твърдяното нарушение с неговите фактически характеристики, както и обстоятелствата по съставянето на АУАН. Показанията на свидетеля представляват пряк източник на доказателствена информация, доколкото като актосъставител е възприел възпроизведените от него в административнонаказателното производство фактически обстоятелства, като съдът се довери на показанията му и ги кредитира изцяло.

Приобщените към доказателствените материали писмени доказателства са относими към случая, като същите спомагат за цялостно и пълно изясняване на обстоятелствата по делото, включително и за проверка на гласните доказателства по делото, и затова съдът постави същите в основата на доказателствените си изводи.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена в срока по чл. 59 ал. 2 от ЗАНН от процесуално легитимирано лице и е насочена срещу административнонаказателен акт, подлежащ на въззивен съдебен контрол.

Съгласно разпоредбата на [чл. 63, ал.1 от ЗАНН](#), в това производство районният съд следва да извърши цялостна проверка на законността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от [чл. 314, ал.1 от НПК](#), вр. [чл. 84 от ЗАНН](#).

В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни за това административни органи. При съставянето на АУАН и издаване на наказателното постановление не са нарушени давностните срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. Не са допуснати нарушения на процедурата по съставяне и предявяване на АУАН.

Съдът обаче намира, че наказателното постановление е издадено при неточно установена фактическа обстановка. С атакуваното наказателно постановление № 609444-F620395/04.11.2021 г., издадено от Директор на офис „Център“ в ТД на НАП – София, е ангажирана отговорността на жалбоподателя ГР. Т. К. за това, че като данъчно-задължено лице по ЗДДС, не е подала справка-декларация по реда на чл. 125, ал. 1 ЗДДС. Съгласно чл. 125, ал. 1 и ал. 5 ЗДДС, регистрираните по реда на същия закон лица, подават справка – декларация с данни от отчетните регистри по чл. 124 ЗДДС, в срок до 14 – то число на месеца, следващ отчетния период. В конкретния случай по отношение на ЕТ „Г.К.“ ЕИК 831805970, със седалище и адрес на управление в гр.София ж.к.“Дружба“, бл.161, вх.Б, ет.3, ап.36, за данъчен период 01.05.2021 г. – 31.05.2021 г., е възникнало задължение да подаде справка-декларация по ЗДДС. По делото не са налице данни възникващият ГР. Т. К., в качеството си на физическо лице – нетърговец, да има качеството на задължено лице по чл. 3 ЗДДС, респективно да има регистрация по глава девета от ЗДДС към относимия данъчен период, поради което и независимо от това, че едноличният търговец, като търговец се представлява и отговаря с имуществото на ЕТ, съгласно ТЗ, те по смисъла на ЗДДС, не са идентични данъчни субекти, съответно и жалбоподателят не е адресат на задължението по чл. 125, ал. 1 ЗДДС, респективно не е налице основание за ангажиране на административнонаказателната ѝ отговорност чрез налагане на наказание „глоба“. Същевременно в противоречие на въведеното изрично разграничение на нормата на чл. 179, ал. 1 от ЗДДС, с атакуваното наказателно постановление е наложена глоба на физическо лице, а не имуществена санкция по отношение на търговец – ЕТ.

Настоящият съдебен състав намира, че в процесния случай е допуснато съществено процесуално нарушение при идентификацията на субекта на нарушението, водещо до незаконосъобразност на оспореното наказателно постановление. Действително, регистрацията на физическо лице като ЕТ не създава нов правен субект, а само разширява неговата правоспособност, но от гледна точка на регистрацията по ЗДДС физическото лице нетърговец се различава от физическото лице търговец, тъй като се идентифицират с различни идентификационни номера съгласно § 1, т. 1 от ДР на ППЗДДС, във вр. § 3 от ПЗР на ППЗДДС, § 4, ал. 1 от ПЗР на ЗДДС, чл. 84, ал. 2 от ДОПК. От друга страна, самата санкционна норма на чл. 179, ал. 1 от ЗДДС прави

разграничение между физическите лица със или без търговско качество, като изрично сочи, че глоба се налага на физическите лица, които не са търговци, а имуществена санкция – на ЮЛ и ЕТ. Следователно и доколкото не е ясно в какво качество е санкциониран жалбоподателят, след като веднъж е посочено, че административнонаказателното производство е насочено срещу физическо лице, нетърговец по смисъла на ТЗ, идентифицирано чрез своя ЕГН, а друг път – като собственик на ЕТ, идентифициран чрез своя единен идентификационен код по търговския регистър, последното е довело до ограничаване на правото на защита на наказаното лице.

Предвид изложеното съдът намира, че неправилно е определен субектът на отговорността, респективно е налице неправилно приложение на материалния закон и налагане на неследващо се наказание „глоба“, поради което наказателното постановление следва да бъде отменено.

Съдът дължи произнасяне по въпроса за разноските, само ако съответната страна е направила искане за присъждането им, с оглед разпоредбите на чл.63д от ЗАНН и чл. 143 АПК. Предвид изхода на делото право на разноски има въззивникът, но тъй като такива не са претендирани, то не следва и да се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 15-и състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 609444-F620395/04.11.2021 г., издадено от Директор на офис „Център“ в ТД на НАП – София, с което на основание чл. 53, ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 179, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) е наложено на жалбоподателя ГР. Т. К., ЕГН *****, административно наказание „глоба“ в размер на 500 (петстотин) лева за извършено нарушение на чл. 125, ал. 5 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____